

Roberto Tessari

Planetarij stvarne imaginacije

Stil i humanost Vinka Šaine

Umjetnički rad Vinka Šaine se tijekom vremena očitovao u raznim materijalima, bogat je mnogobrojnim figurativnim tehnikama, i prolazi različita tematska područja. No u njemu je ipak lako uočljiv i apsolutno konstantan središnji detalj: uvijek raznoliko konfiguriranje neke vrste nestvarne pejzažne diorame. Ponekad zalelujana penetracijom kromatske zračne plastike koja se stapa jedna u drugu, no češće ispružena između koordinata triju vodoravnih "zona". Mnogo je teža (i osjetljivija) zadaća pronaći egzaktno nazivlje. Privilegirana tema? Reprezentativno rješenje u ravnoteži između apstrakcije i naturalizma? Igra pozadine, brazdi i meandara toliko maestralna i sugestivna da dostiže simboličku znamenku jednoga cijelog slikarskog iskustva? Možda bi najbolja definicija bila: *modalitet vizije*. Odnosno, posljedica izbora jednog pogleda koji se, tijekom vremena, primjenjuje – prema povremenim različitim sklonostima – u kategorijama realnog, a naizgled međusobno različitog. ...

...Ako u Šaininom slikarstvu surađuju, do stapanja, ekspresivna strogoća izumitelja oblika i inspiracija vizionarskog pjesnika, ono što čini nedvojben pečat njegove osobnosti jesu nadahnuta ozbiljnost patrijarha i izvorna zaigranost djeteta; naivno nestašna razigranost Božanskog Fakina, i ponosno planiranje Velikog Graditelja. Sve u jedinstvenoj sintezi stila i humanosti koja kao da nalazi amblematsku znamenku u čarobnoj privilegiji, dostupnoj osjetljivom pogledu koji umije vidjeti svijet pogledom sposobnim projicirati na površinu privida transfigurativnu i oživotvorenu supstancu skrivenih vrijednosti. U više od četrdeset godina prijateljstva mnogo sam puta vidio Vinka na djelu s njegovim kistovima, a mnogo sam ga puta vidio i kako svakodnevicu preobražava u događaj ili kako najobičniji susret pretvori u obred. ...

... Radi se, kao i u slikarskim 'pejzažima', o događajima u kojima se postvario onaj pogled na stvarnost koji preobražava materiju u duh, puki podatak u unutrašnju glazbu, ponavljanje svakodnevnog u inicijacijski obred. I, ako ćemo sintetizirati, dar prenošenja djela i dana jednoga cijelog života s razine svakodnevnog na razinu tipičnu za zabavu, iz ekonomije u liturgiju, iz strasti u ljubav. A radi se o daru sličnom umjetničkom činu koji vizualizaciju realnog zamjenjuje vizijom autentičnog *mundusa imaginalisa*. Humanost i stil – zrcale se jedno u drugom.